LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

De va en kar som va ute å fiskade. Så hörde han hur de smidde inunder honom på sjöbottnen. "Hur e de smier ni där nere?" sa han. Då kom de opp en liten gubbe, som frågade honom, va han ville ha. "Ja, ni smier väl liar," sa han."Om ja kunde få köpa en lie." Han skulle ha nånting te äta i båten också som han också fick. "Nu," sa den där gubben,"när du slår, å slår i nån sten, så titta aldri´ i egga." Å sen ga han honom en lie. Å han slo´ me lien, å han hade aldri´ hatt en så bra lie; han slo´ i sten å vasomhelst, men de syntes aldri´ nånting i egga. Sen då han hade

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

hatt den länge, så va han nyfiken på å se va de kunne bli, så han tänkte att han skulle prova å se va som gubben mente. Å så to han ve ett tefälle me lien å slo tvärs om en sten, som ju klövs helt å hållet. Å sen så´ han i egga. Men då ble lien bara te en sannhög.